

CICLES i SPORTS

SANROMA

BALMES, 62 :—: TELEFÓN 1445-A

BARCELONA

DROGUERIA

PRODUCTES QUÍMICS

BARNISSOS, COLORS i PINZELLS

PERE OLIVELLA

Plaça d'En Rius i Taulet, 15 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

ESTORERIA DE

FLORENCI VALLS

Gran assortit en estores, carpets de coco, persianes, catifes de gran novetat i articles de neteja en general. Espardenyes a tots preus i barates.

BALMES, 125

(entre Provença i Rosselló)

Farmàcia Fàbregas

Centre d'especialitats farmacèutiques
Anàlisis clínics, Sueros i Inyectables
de totes menes

TOS curació radical amb les antigües
PASTILLES FÀBREGAS

Sant Domènech, 20 i 22 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

CALÇATS

A. RASPALL

13, Portaferrisa, 13

BARCELONA

ART NOVELL

REVISTA D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

Barcelona, ABRIL 1924

PREU 15 cts.

Alfred Moragas

DIBUIXANT DECORADOR

ofereix el seu nou domicili a la

seva distingida clientela

Rambla Catalunya, 98

El divendres dia 25 sortirà el primer volum
de

POETES i PROSISTES

dedicat a N'APELES MESTRES

Pròlec d'En Roca i Roca, amb una semblança

inèdita de l'Ignasi Iglesias

Tria d'En Carles Sanahuja

Valdrà 75 cèntims.

SOLINGEN-PARIS-BARCELONA

CASA FUNDADA PER R. ROCA

JOSEP ROCA

GANIVETERIA DE TOTA MENA

Immens assortit en objectes d'afeitar

i de tocador. - Màquines d'afeitar

(Model especial), fabricació de

la casa.-Taller especial per

a esmolar tota mena

d'eines de tall.

Plaça del Pi, 3 (Enfront l'església)

DISPONIBLE

ANY I

ART NOVELL

NÚM. 4

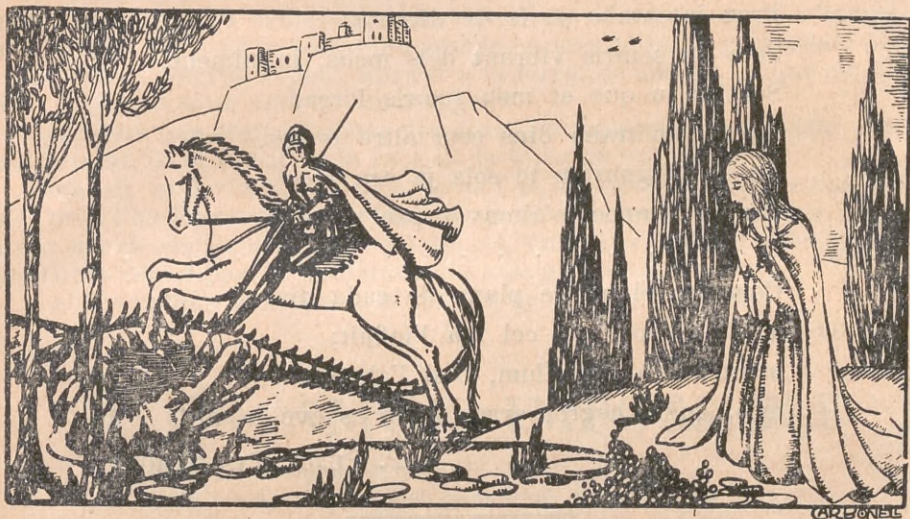
REVISTA MENSUAL D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

BARCELONA abril de 1924

— Subscripció: Un any 1'70 ptes.

Direcció: Lluís Palli, Consell de Cent, 247, entl. — Administració: Ramon Arrasa, Estruch, 9, btga.-Telf. 2055 A

A Sant Jordi

O cavaller de l'espasa de plata
que ardit guerrejes dalt del cavall blanc,
i de tos llavis, ric doll d'escarlata,
brolla la escencia del riure més franc...

Com menas gràcil l'estrep del bucèfal,
ací redreça nostres pits masells:
fes-nos l'ofrena de un coratge mascle,
o d'una volta déixans ben cadells,

Escrit per a ART NOVELL

CARLES SANAHUJA

N I T

S'ho havien ja dit tot els nostres cors
 i les mans eren rebels a un nou retrobament.
 Si em miraves, imprecant, cercant amors
 la gebre dels meus ulls era el refredament.
 Ploraves tu llavors sanglotejant paorosa
 en la buidor isolada d'aquell acabament.
 Prou intentaba jo fer-te ditxosa,
 amb un somris vibrant dels meus, inútilment.
 Senties tu que el meu somris forçat
 no et penetraba dins com altre temps,
 en que esguardar-te sols ja era *pecat*,
 car tu tampoc m'aimaves poc ni gens.

.....
 Comparo el nostre plany de cada dia
 a les blavors del cel i a l'infinit;
 mentres dura la llum, bull l'alegria
 més, quina negror arreu quan esdevé la nit!

P. PUJOL CASADEMONT

PREC SUPREM

Oh, Verge nostra! Mare dolça
 que, prop del cim de Montserrat,
 sents com el vent tothora polsa
 l'arpa d'amor i llibertat.

Tu, la de cara morenenca
 que en el genoll portes el fill
 i prop la roca escardalenca
 guaites el cel que et fa d'espill...

mira aquest poble que es doblega!;
 si al cop de tralla que el masega
 alçar-se ferm, de sobte, el veus...

fes-lo ben fort! prò si es detura
 i accepta immòbil la tortura,
 esclafa el Món sota els teus peus.

ANTONI OLLÉ BERTRÁN

— EL ROURE GEGANT —

A la meva benvolguda cosina Conxita Anglada

Qui el va plantar? Seria una mà amorosa que volgué tenir un retrat de la raça de la terra on va néixer o fou el vent que porta de lluny sa llavor i la pluja i el temps es varen cuidar de que germinés?

En un cim de la serrallada del Montsech, s'alça majestuosament un roure gegant. Es el roure de la vellesa, roure que ha vist passar centúries i centúries sobrevisquent a molts altres dels entorns.

Prou l'ha sotraguejat el furient vent de port que corrent devalla des del cor del Pirineu, prou ha sentit el fort udol de la tempesta i ha guaitat la sinistra claror de les centelles i ha vist caure el seu entorn, els llamps més esglaiadors..., més ell ha restat impassible en mig de tanta calamitat, servant son semblant altívol, robust, aferrat a la terra, ço que ha fet que els llenyataires el respectessin amb un amor sagrat.

Eix roure que esguarda silencios el cel i la muntanya tan antic tan fort i tan arrelat, és el retrat de la raça de la terra on va néixer.

Com ell es forta i ferrenya, prou l'ha sotraguejat la tramontana de la vida, prou l'ha fet estremir el bramul de la tempesta, prou han caigut al entorn seu els sinistres llamps—no del cel, sinó de la terra—i resta igualment, impassible veient passar indiferent, les més grans calamitats.

I el llenyataire la respecta el mateix que al roure gegant.

JOSEP M.ª JOVENICH

A UN AMOR IMPOSSIBLE

Perquè m'esguardeu bella nina
amb vostres ulls blavosos com el cel?
Si sabeu que vostre esguard és una espina
que claveu en mon cor tan ple de fel.

Perquè quan vos miro tan gentil i encisera
vostre llavi somriu?

Oh! llavis roig sagnant, que foll em tenen,
que somrient feriu!

I sempre que extasiat vos estic contemplant
beseu apassionada un i altre infant...
com si volguessiu fer més ardent el foc
que el cor em va cremant...

Perquè éssent un amor tan impossible
el destí en mon camí l'ha travessada?
Perquè aqueixa passió que un sol d'amor seria,
l'amaga una negrosa nuvolada?

VENTURA MASSIP

PÀGINA FEMENINA

INVOCACIÓ A LA MUSA

On ets, oh dolça amiga!
Sens tu em sento vençuda;
ma pensa resta muda
d'angoixa i de fadiga.

Què hi fa que el jorn avanci,
si veig esfereïda
creuar la trista vida.
Sens tu sento cansaci.

Torna, ma bella aimia;
porta la fantasia
a mon cor, que t'espera.

Vina; l'amor convida
a glossar nova vida:
ja neix la Primavera!

MARÍA ROIG VERDAGUER

COMPARANÇA

Aquesta albada quan el sol naixia
sobre les blaves ones de llevant,
la Natura somreïa triomfant
i l'esclat de ses gales li oferia,

Aquest vespre sa llum suau moria
de ponent rera un núvol flamejant,
i Natura plorava l'inconstant
que amb son adéu ses gales li marçia,

El teu amor, breu sol, també va alçarse
dintre mon cor, i aquest et va ofrenar
ses il·lusions més belles, sens pensar-se
que l'amor també a posta sol anar,
la posta de l'oblit, on va esfullar-se
la flò de nostre amor, poncella encar.

MARÍA DEL CARME NICOLAU.

La Flor evocadora

*Entre els fulls d'una obreta ben guardada,
una rosa vermella s'hi ha marcit.*

*És record d'una escena ja oblidada,
és reliquia d'un jorn que s'ha esvaït.*

*Fent memòria jo he vist ma bella fada
ofrenant-me eixa flor del ram del pit...*

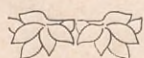
*Oh visió que t'has fos com l'estelada,
no enfosqueixis el cel del meu neguit!..*

*Amb temor he agafat del reliquiari,
la flor evocadora, per trobar-hi
un perfum comprimit!.. més desengany!*

*Ha perdut les odors de flor novella,
prò conserva l'aroma del cos d'ella,
an subtil, de les roses de tot l'any!..*

ANTOLÍ TARRATS i MAYOLA

Agost, 1922

SIMPLICITAT

*La lluna il·lumina tímidament la terra
i la tenora xiscla volguent ja refilar;
i jo en tant, recordo l'estimada
de cara riallera i d'ulls brillants i clars.
I al só de la tenora que refila
les parelles que dansen van saltant.*

MARCEL COLEBRINÉ

MARINENCA

A mon amic
Lluís Pallí

*De bon matí, allà a la mar
quan surt el sol, naixent el dia,
s'obira al lluny, anant fent via
per sota el cel que es va fent clar,*

*a l'incansable pescador
damunt sa barca enjogassada
de blanca vela ben inflada
que el vent besa amanyagador.*

*Alli a la platja, la ma al front.
bo i mirant a la barca xica
que es va apropant de mica en mica
fent escuma que prompte es fon,*

*hi ha una dona que amb el seu fill
el seu retorn amb ansia espera,..
De sa barqueta joganera
no n'ha de tèmer cap perill.*

*Clou la vela, treu el timó
i amb força. endinsa a la sorra
la barca que poc a poc corre
amb empentes del pescadò.*

*Quan a la platja és arribat
es llença als braços de sa dona
bo i pelonejant la carona
del tendre fill que Déu li ha dàt.*

JOAN ISERN
Calonge

PÀGINA SELECTA

Flors Marcides

No han perdut el seu color
aquelles flors corsecades!

Que encar tenen la blancor
de tes mans immaculades!..

Llesamins coberts d'olor!..

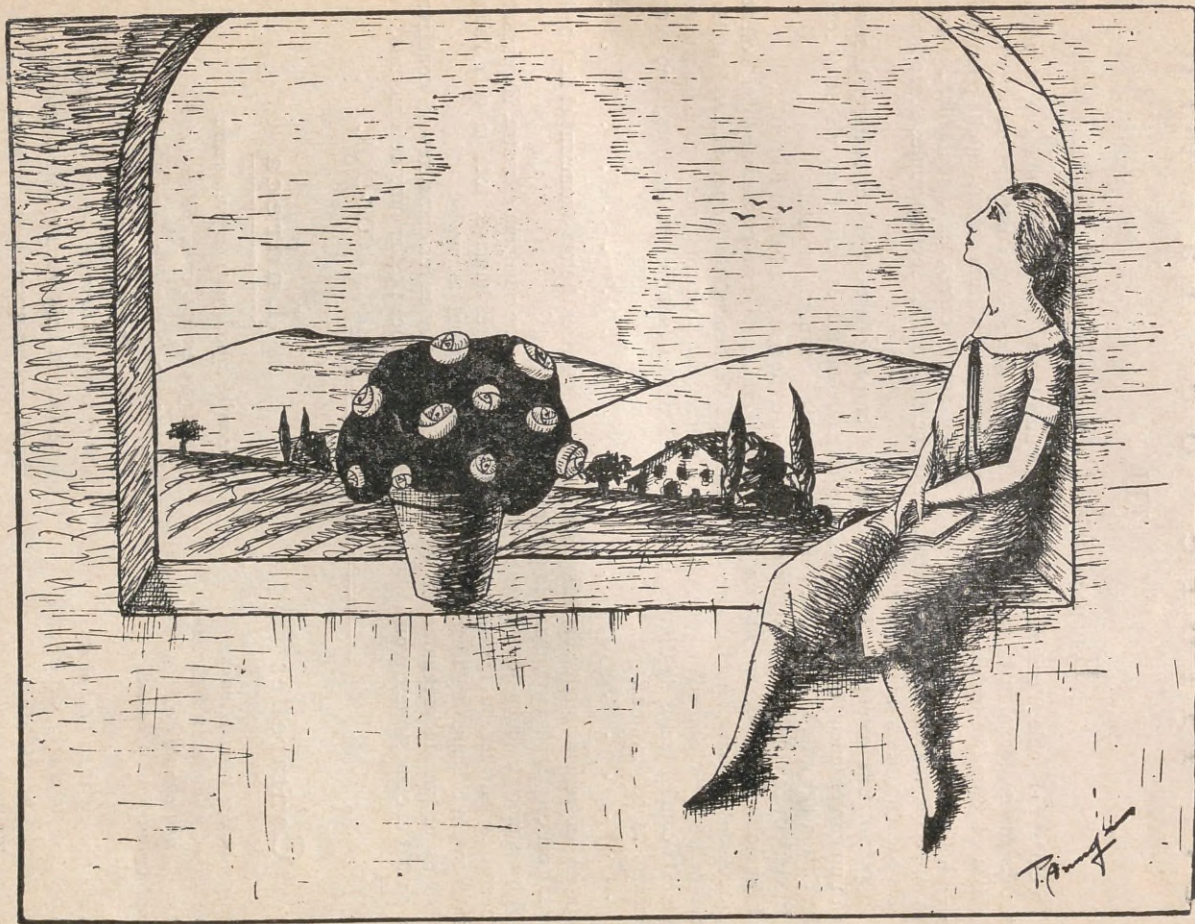
¡Flors petites!.. ¡Perfumades!..

Dolç record d'uns jorns d'amor
baix les branques soleiades!..

¡Llesamins coberts de neu
que en les hores de tristura
m'heu parlat de l'amor meu!

Jo us venero com tresor
car sabeu de l'amargura
del meu bes i del meu plor!..

Joan Martí i Aparici

DIVAGANT... per PERE ARMENGOU

Del llibre de la vida

III

Ha passat el Carnestoltes

La ciutat i el poble, s'embolcallen dins d'uns núvol i una boira pesada que ens la porta el febrer. Es una mundanal festa, tan poc densa i tan breu que sols es sosté uns curts jorns.

Passa el Carnestoltes! I com saltimbanqui passatger, s'atura ara en aquella populosa i rica ciutat, ara en aquell fabril i obrer barri, ara en aquell carrer, en aquella llar... i ens ensenya objectes fantasiosos però falsos, i ens encanta amb les seves paraules sense fonament, sols encaminades a un egoista instint.

El pierrot i la colombina l'esperen amb els braços oberts. S'els hi fa llarga la seva arribada i un cop el tenen l'escolten atents, queden embadalits; i és perquè en els seus cors hi brolla l'amor, l'alegria, la joventut... i el Carnestoltes els esguarda mofeta.

El confetti com fletxa enverinada d'amor impur, es llençat a la batalla bacanal.

I la ciutat vol renàixer sota un temps primaveral, sota una primavera falsa, volent imitar aquell mes de maig, aquell temps de la puresa i de l'encís, de la poesia... vol imitar les flors belles i es veuen fins per els carrers coloraines llampants; però, no és la grogor de la ginesta com en temps de Corpus, no es sent el perfum natural de les flors, sinó olor d'essències i falsos perfums...

Ja no es veuen aquells cartells amb grosses i vistoses lletres anunciant el lluit ball improvisat pel cercle, per la penya... Ha passat el Carnestoltes!

Ara els mortals diuen que es treuen la careta virolada que amagava el rostre. Ha passat el Carnestoltes; però les caretetes continúen posades en els rostres humans: tota la vida l'han portada la careta ridícula de l'hipocresia pintada de blanc, símbol de puresa.

No es té pas de preguntar, no es tenen de veure finides les disbauxes per conèixer que ha passat el carnestoltes; prou es llegeix en els rostres grocs i esllanguits dels mortals.

COR-D'OR.

Cantarelles

*Vaig somniar nina hermosa
que un altre home, tu estimaves,
i tan el meu cor sofria;
que tot somniant plorava.*

*Al meu cor, s'hi ha post el sol
d'ençà que no et veig, nineta;
que faré tot sol, videta!
sinó plorar sens consol.*

FRANCESC MORAGAS

Endreça

*Recordes aquell jorn de primavera
que alegre en ton jardí collies flors?
Jo una floreta humil vaig pidolar-te
que floria entre mig de cent colors;
vas veurer que la rosa que em donares
amb ella em vaig punxar amb greu dolor:
més tu no vas veurer nina formosa
que la llum de tos ulls em ferí el cor.*

RAMÓN ARRASA SEGURA

LA CANÇÓ DEL BROLLADOR

Canta el brollador
sempre, sempre dia i nit
canta el brollador
cançó de neguit.
Canta la tristesa
que sap d'un amor
d'una princesa
i d'un trobador.
Guarda les reliquies
de l'ardent amor.
de besos i caricies
que n'ha vist el brollador!
L'estoja un bell jardí
que és calze de bellesa,
és tomba del destí
i breçol de la infantesa,
puix hi creixeu les flors
cada dia i minut
i es creen nous olors
que porten joventut.
També els ocells

canvien ses cançons,
hi pugen nous plançons
rera d'uns de mes vells.
Prô aquell brollador
jamai canviarà
aquella cançó
que mai es finirà.

JOSEFINA

Ets la perla llevantina
Josefina bella nina
de l'esguard asserenat,
en ta faç prou hi radia
tot un món de poesia
tot un mar de santedad,
fins el nom que duus posat
em diu que ets divina

Josefina... — Josefina...

AQUELLA MIRADA...

Ta mirada fou sageta
que en mon cor es va clavar,
hi deixà una llaga oberta
que mai més es curarà

Pels camins de la vida
jo et cercaré enbogat
puix tu ets la meva vida
puix tu ets el meu neguit

Vindrà la primavera
florirà en tots els cors
una flor primicera.

En mon cor no hi florirà
perquè el desengany
com butxí hi passarà.

JARDÍ DESOLAT

S'ha marcit aquell jardí
que era abans tan rialler;
ningú esguarda aquell jardí...
però jo no t'oblidaré.

Un cor sense pietat
un ser sense compassió
de tu ja s'ha cansat,
t'ha deixat en abandó.

I fins aquell brollador
que orgullós s'estenia
ha parat l'eterna cançó
i ha trencat la poesia.

Oh jardí abandonat
jardí **miseriós**
no t'he jo oblidat
per mi, sempre seràs hermós.

Per que ets tu tan callat
que en guardes de tresors!

Oh jardí dels amors
jardí desolat!

EXCURSIONS VISCUDES

Excursió a la Cerdanya

II

(Acabament)

Arribats a Font Romeu, el primer que fem és anar a beure aigua a les miraculoses fonts que allí rajen abundoses, i contemplar els formosos camins, com és el de la Banillouse. Tot pujant en la mateixa direcció, que aquí la carretera es converteix en camí, arribem a Le Calvaire, prop les set. I mentre contemplàvem el bell panorama que de tan alterós lloc s'obira, en el mateix moment sortia de l'horitzó el Sol. No cal dir lo sublim de l'espectacle que teniem als nostres ulls, la bellesa gran de la muntanya quan l'astre daurat treu el cap per damunt de l'altiu Pirineu. La meva ploma no és prou destre per expressar la joia tan intensa que en aquelles hores sentíem i per cantar la realitat de tanta bellesa en aquells moments de solitud, tan en contacte amb la Natura, que Déu ha creat perque l'home la recorri i l'estimi.

Le Calvaire té d'altura 1780 metres. El panorama que es disfruta des d'aquell alterós lloc és sorprenent. A llevant, les muntanyes de Cambres de Aze, més a la dreta el Canigó i a continuació tots els Alts Pirineus Oriental, des de Bastiments fins al Puigmal; a Ponent la dentada Serra de Cadi i més a la dreta les muntanyes d'Andorra i per fi el massís del Carlit amb tots els Pirineus Orientals francesos.

Baixem per sobtada pendent que pren la direcció S. E., fins arribar a Le Grand Hotel, gran edifici de cinc pisos i lloc d'estiueig de molta aristocràcia de totes les parts del món i magnífic centre d'esports d'hivern; visitem dit establiment i prenem una drecera que s'obra a la dreta de la pista de gel i baixem per allí fins a l'estació d'Oidelló.

Marxem en el tren de les 8'45, passant per aquella deliciosa Vall que, tota nevada, presenta un gai aspecte. A mida que el tren avança, passen pels nostres ulls els jolius poblets de la Cerdanya com Osseja, Santa Leocadie, etz.

Baixem a Bourg-Madame. Son les deu i d'allí a Hix hi ha un quart de bona carretera. Hix és un poblet de poques casés, però amb una església romànica del segle XII, digne d'esser visitada. Seguim la carretera i arribem a Puigcerdà a les onze. Visitem tan pintoresca població amb el seu famós llac i a les dotze som a l'estació i agafem el tren que ens ha de retornar a les nostres llars.

Arribem a la nostra Ciutat amb l'ànima plena de poesia i dol també al pensar que hi ha tanta gent ciutadana que no frueix d'aquestes belleses... I tenim el cor sadollat de joia, després d'haver viscut jorns excursionistes plens de salut i alegria, amorosida per aquelles Orientals Muntanyes.

JAUME CAMPRUBÍ GARRIGOSA.

Els Sants Patrons de Catalunya

Diverses circumstàncies entre elles la manca de temps, han fet ajornar per un altre any el nostre desig de celebrar les Diades dels nostres Patrons amb un bell número extraordinari.

No obstant i això no volguent que aquest any ens passessin per alt tan gaies festes el nostre company N'Artur Carbonell, quin gust artístic ja coneixen els nostres llegidors ens dibuixà l'acurat Sant Jordi que il·lustra la primera plana i a l'ensems el celebrat poeta En Carles Sanahuja, ens ofrenà l'esquisida poesia A SANT JORDI.

Per altre part l'excel·lent escriptor N'Antoni Ollé Bertrán ha volgut cooperar a la nostra tasca amb la no menys formosa poesia (1).

Grans mercès a tots els hi sien donades pels seus treballs fets expressament per ART NOVELL i tant debò l'any vinent poguem realitzar els nostres desigs.

* * *

La Redacció d'ART NOVELL assistirà a tots els actes que en honor de Sant Jordi i de la Moreneta tindran lloc a Barcelona els dies 23 i 27 respectivament.

Als nostres col·laboradors

Preguem als nostres col·laboradors que no s'impacientin sinó veuen publicats aviat llurs treballs. Tinguin en compte que el poc espai de que disposem, no és suficient per donar cabuda a tots. Tenim intenció d'augmentar amb quatre planes més el text i d'aquesta manera esperem complaure'ls.

Es clar que aquest nou sacrifici d'ART NOVELL, esperem serà compensat pels nostres llegidors, portant-nos nous subscriptors i sobretot anunciants. Moltes gràcies i que tot siga en profit de l'art i literatura nostrades.

NOTICIARI

L'Associació d'Autors de la Ploma ens assabenta de l'organització d'un cicle de conferències feministes en quina llista hi figuren els prestigiosos noms d'E. Carles Sanahuja, Regina Opisso, Maria Roig Verdaguer, Francesc Moragas, Antoni Ollé i Josep Puig d'Oncins

* * *

El dia 10 del corrent assistirem al local del Centre Excursionista Barcelonès, a unes formoses projeccions de fotografies del Montserrat del Sr. Joaquim Martí, el que feu també un encertat parlament sadollat de patriotisme i amor envers el nostre Montserrat. Fou merescudament aplaudit.

(1) *Prece suprem.*

CORRESPONDÈNCIA

Maria Roig-Vostè sempre tan amable. Agraïts. *J. Riba*-Per ser la primera està bé. Endavant i fort.

A. Tarrats Mayo (Palafrugell)-Mercès. Va en aquest número.

O. Darnoculleta (Calonge)-Mercès de la subscripció li havem escrit.

Xavier Puig-Tindrem en compte les seves observacions. La poesia bonica.

M. Colebriné-Va en aquest número. Esperem serà més esplèndid.

Ventura Masip-Mercès de tot.

Lluís Jordà-Rebuda prosa ens agrada bastant.

A. Vidal (Paris)-Mercès de la subscripció.

Ramón Solom (Badalona)-Igual li diem.

R. Torras Huguet-Anirà en el número vinent.

Lluís Pomar-L'una anirà, l'altre no.

J. M. Jovenich-Va un dels treballs.

J. Anglada-Esperem alguna altra cosa.

J. Trullàs-Vostè sempre tan atent. Agraïm el seu interès.

J. Roig, (Palafrugell)-Mercès de la seva propaganda.

J. Trullàs Garriga (Viladecaballs)-Per ser principiant està bé.

M. Bassas-Aceptat el seu treball.

B. Ribas Baucelles-No ha rebut una lletra nostra?

M. Figueras (Terrassa)-Rebudes les seves cartes; li escrivim.

Josep Fors-Quines ganes de malmetre temps i paper escrivint cartes d'aquesta mena!

A. Cortès-Agraïm en nom del company Carbonell, els seus elogis i la poesia.

J. M. Guardia-Entra en cartera.

J. Verdura-La publicarem.

Marcel·lí Pararols-Anirà.

G. S. Faire-Voldriem complaure'l, però no podem. Envii coses més curtes.

Sigifred de Montardit-Bonic pseudònim. Els treballs també.

Feliu Dedeu-Prompte anirà el seu treball. Mercès.

NOTA: No es tornen els originals.

PUBLICACIONS REBUDES

EL BORINOT, *FLAMES NOVES*, *BUTLLETÍ DEL C. E. RAFEL CASANOVA*, *JOVENT D'ARA*, i *GINESTA*, de Barcelona; *ENDAVANT* i *SABA NOVA*, de Rubí; *JOVENTUT*, de Sabadell; *LA RIALLA*, *AUBADA* i *JOVENTUT*, de Badalona; *LA VEU DE LA SELVA*, de Sta. Coloma de Farnès; *EL LLAMP*, de Gandesa.

Grans, Patates, Palla i Aufals

DE LA

VIDUA de'n E. ARIZA

CARRER MAJOR, 40

Telèfon 6354-G.

- SARRIÀ -

Fàbrica de Productes Ceràmics

RAJOLES DE VELÈNCIA

I ARTICLES DE CONSTRUCCIÓ

CASIMIR VICENS

Despatx: Tallers, 72-Telèfon A. 5090

**Fàbrica: Carrer Benavent
(prop de la Travessera de Sans)**

BARCELONA

FUSTES DEL PAIS i ESTRANGER

ESPECIALITAT EN LES EXÓTIQUES

IMPORTACIONS DIRECTES

JOSEP IBÁÑEZ

Rosselló, 188-Telèfon 1412-G.

(entre Balmes i E. Granados)

BARCELONA

FUSTERIA ARTÍSTICA

DE

Joan Francolí

□□□□□□

Carrer Vallhonrat, 30 i Olivera, 48

BARCELONA - P. S.

— CAFE-BAR —

de

Unyó i Pareras

Plaça Prat de la Riba, 6

SARRIÀ

Queviures i Pesca Salada

DE

Victor Camprubí

Carrer de Prim, 32

i Frederic Soler, 1

SARRIÀ

